

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3000/05
01.02.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажих, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених: ВВ чији је пуномоћник БА адвокат и Удружења осигуравајућих организација СЦГ - Гарантни фонд из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији првотуженог ВВ изјављеној против пресуде Округног суда у Смедереву Гж. 1248/04 од 19.1.2005. године, у седници одржаној 1.2.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДА СЕ пресуда Округног суда у Смедереву Гж. 1248/04 од 19.1.2005. године у ставу првом изреке и ОДБАЦУЈЕ као недозвољена жалба првотуженог ВВ у делу у коме се побија пресуда Општинског суда у Смедеревској Паланци П. 81/04 од 17.5.2004. године у ставу другом изреке, којим је у целости одбијен као неоснован тужбени захтев тужилаца у односу на друготужено Удружења осигуравајућих организација СЦГ - Гарантни фонд из Београда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Смедеревској Паланци П. 81/04 од 17.5.2004. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцима на име накнаде штете због смрти сина исплати износе ближе описане у изреци одлуке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован у целости тужбени захтев тужилаца против туженог Удружења осигуравајућих организација СЦГ - Гарантни фонд из Београда. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени ВВ да тужиоцима на име трошкова спора исплати 373.370,00 динара.

Одлучујући о жалби туженог ВВ, Округни суд у Смедереву је пресудом Гж. 1248/04 од 19.1.2005. године, ставом првим изреке, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против наведене другостепене одлуке у ставу првом изреке првотужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да је жалба првотуженог у делу у коме се побија првостепена пресуда у ставу другом изреке, недозвољена.

Наиме, у конкретном случају побијаним делом другостепене пресуде је потврђена првостепена пресуда у делу у коме је одбијен у целости као неоснован тужбени захтев тужилаца за накнаду штете против друготуженог Удружења осигуравајућих организација СЦГ - Гарантног фонда из Београда.

Како је сваки супарничар у парници самостална странка а у конкретном случају се не ради о јединственим супарничарима на страни тужених у смислу чл. 201. ЗПП-а, већ о солидарним дужницима сходно чл. 414. ЗОО по основу одговорности имаоца моторног возила и осигуравача односно Гарантног фонда за штету насталу осигураним случајем, првотужени остаје без овлашћења за подношење жалбе у делу првостепене одлуке којом је одбијен као неоснован тужбени захтев у односу на друготужени Гарантни фонд.

Са изнетих разлога, Врховни суд је укинуо другостепену одлуку и одбацио жалбу првотуженог у наведеном делу сходно чл. 399. и 358. ст. 3. ЗПП-а у вези чл. 491. ЗПП-а ("Службени гласник РС", бр. 125/04).

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

сд